

ніверситета, Харківського авіаційного інститута і на курсах підвищення кваліфікації ІТР. Ему присвоєно ученє звання професора. Неоднократно був президентом ГЭК ДГУ. Семь его учеников успешно защитили кандидатские диссертации, а один — докторскую диссертацию в области создания космических аппаратов, ряд других успешно работают над подготовкой докторских и кандидатских диссертаций.

Знаком признания заслуг и высокого авторитета в научных кругах стало избрание В. И. Драновско-

го в 2003 г. членом-корреспондентом НАН Украины по отделению механики.

Заслуги В. И. Драновского в развитии науки и новой техники отмечены не только премиями и присуждением ученых степеней и званий. Награжден орденом «Знак почета». Ему присвоены звания «Заслуженный деятель науки и техники Украины» и «Заслуженный машиностроитель Украины».

Генеральный конструктор ГKB «Южное» академик С. Н. Конюхов

Академіку НАН України
Володимиру Павловичу Горбуліну
виповнилось 65 років

17 січня 2004 р. виповнилось 65 років першому Генеральному директору Національного космічного агентства, академіку НАН України Володимиру Павловичу Горбуліну.

Володимир Павлович Горбулін — видатний вчений у галузі ракетної і космічної техніки. Зробив великий внесок в розвиток методів теорії технічної надійності, проектних методів оцінки та ймовір-

нісного прогнозування основних характеристик і параметрів складних систем та їхнього упровадження в розв'язок проектно-конструкторських задач при створенні бойових ракетних комплексів стратегічного призначення, космічних апаратів і систем. Створив методологію та інформаційні технології для оцінки національної безпеки держави в економічній, військовій і військово-технічній сферах. З використанням створеної ним методологічної бази вирішено низку великих проблемних різноманітних задач, які мають практичне значення для розвитку держави.

В. П. Горбулін народився 17 січня 1939 р. у м. Запоріжжі. По закінченні 1962 р. фізико-технічного факультету Дніпропетровського державного університету за фахом інженер-механік працював (до 1976 р.) в КБ «Південне» науковим співробітником, брав участь у створенні космічних апаратів серії «Космос» та в розробках стратегічних ракетних систем. В 1977—1990 рр. працював у апараті ЦК КПУ (з 1980 по 1990 рр. — завідувач сектору ракетно-космічної і авіаційної техніки). З грудня 1990 р. — завідувач підвідділу оборонного комплексу Кабінету Міністрів України. Організатор і перший генеральний директор Національного космічного агентства України (з березня 1992 р.), керував розробкою національної космічної програми України. В 1994—1999 рр. — секретар Ради безпеки України при президентові України, з березня 1996 р. — заступник голови Ради з питань науки і науково-технічної політики, з липня

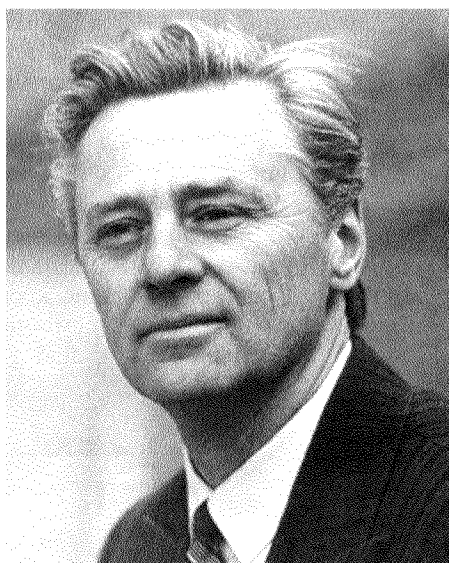
1996 р. — член Вищої економічної Ради при президентові України, з 1999 р. — радник президента України з питань національної безпеки, а також, з 2000 р., — голова Державної комісії з питань оборонно-промислового комплексу України.

В. П. Горбулін — член Комісії з державних нагород та член Комітету з Державних премій в галузі науки і техніки. Нині обіймає посаду голови Національного центру з питань євроатлантичної інтеграції.

В. П. Горбулін — доктор технічних наук, професор, академік Національної академії наук Ук-

раїни, заслужений машинобудівник України (з 1994 р.). Лауреат Державної премії СРСР (1990 р.), премії імені академіка М. К. Янгеля (1988 р.). Двічі (в 1976 і 1982 рр.) нагороджувався орденом Трудового Червоного Прапора, нагороджений також орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (1997 р.) та IV ступеня (2004 р.), медаллю Міжнародної академії астронавтики (1993 р.). Президент Федерації баскетболу України. Був головою наглядової ради Фонду ділового співробітництва «Україна» (з листопада 1994 р.).

Академіку НАН України
Всеволоду Михайловичу Кунцевичу
75 років

15 березня 2004 року виповнюється 75 років від дня народження Всеволода Михайловича Кунцевича, відомого вченого у галузі теорії та практики систем управління, організатора науки, Заслуженого діяча науки і техніки України, академіка НАН України, директора Інституту космічних досліджень НАН та НКА України.

В 1952 р. В. М. Кунцевич закінчив Київський політехнічний інститут. З 1955 р. почав працювати в установах АН України. Спочатку — інженером Інституту гірничої справи АН УРСР, з 1957 р. став

аспірантом Інституту електротехніки АН УРСР, де після захисту кандидатської дисертації працював молодшим, далі старшим науковим співробітником лабораторії автоматичного управління виробничих процесів. В ці роки В. М. Кунцевич провадив дослідження, присвячені теорії та застосуванню екстремальних систем, що тільки зароджувались як новий напрямок у загальній теорії управління.

У 1963 р. В. М. Кунцевич перейшов до Інституту кібернетики АН УРСР, де захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук, і з 1966 р. став завідувачем відділу дискретних систем управління. Наукові дослідження цього періоду присвячені розробці основ теорії спеціального класу нелінійних систем управління з частково-імпульсною модуляцією. Отримані результати увійшли у монографію, що була першою роботою у цьому напрямку, як у колишньому СРСР, так і за його кордонами.

Наукові праці В. М. Кунцевича 1973—1978 рр. присвячені проблемі синтезу систем управління за допомогою апарату функцій Ляпунова. Досліджено та розв'язано задачу синтезу оптимальних систем управління широкого класу нелінійних об'єктів.

У період з 1979 р. В. М. Кунцевичем та його учнями був розвинутий новий підхід до побудови адаптивних систем управління, який базується на методах розв'язування задач параметричної ідентифікації, що дають гарантовані оцінки, а також на нових алгоритмах розв'язування задач оптимального управління в умовах невизначеності.